

Î N C H E I E R E

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Tamazlîcaru Oleg, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tamazlîcaru Oleg împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Tamazlîcaru Oleg și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă

La 11 ianuarie 2012 Tamazlîcaru Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare reclamantul Tamazlîcaru Oleg a indicat că începând din anul 2003 îndeplinește serviciul militar prin contract în cadrul Ministerului Apărării.

La 05 noiembrie 2008 familia sa a fost luată la evidență pentru acordarea spațiului locativ sub forma unui apartament cu o odaie.

A adresat Ministerului Apărării cerere prealabilă prin care a solicitat acordarea spațiului locativ, însă demersul a fost respins.

Cere Tamazlîcaru Oleg recunoașterea ilegalității refuzului Ministerului Apărării de a-i acorda spațiu locativ, obligarea de a-i acorda spațiu locativ sub formă de apartament cu o odaie în municipiul Chișinău și compensarea cheltuielilor de judecată(f.d.1).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 octombrie 2013 acțiunea lui Tamazlîcaru Oleg a fost respinsă (f.d. 41, 46-48).

La 06 noiembrie 2013 Tamazlîcaru Oleg a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 octombrie 2013, iar la 18 martie 2014 apel suplimentar împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 44-45, 64-67).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 20 martie 2014 a respins apelul declarat de Tamazlîcaru Oleg și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 octombrie 2013 (f.d. 86-89).

În motivarea soluției instanțele de judecată au indicat că Tamazlîcaru Oleg a solicitat asigurarea cu spațiu locativ în baza art. 21 alin. (3) Legea nr. 162-XVI cu privire la statutul militarilor în redacția Legii din 22 iulie 2005, conținutul căruia a fost modificat prin Legea nr. 90 din 04 decembrie 2009 pentru modificarea și completarea unor acte

legislative.

Au mai invocat că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată Tamazlîcaru Oleg nu beneficia de dreptul de a fi asigurat cu spațiu locativ în regim de urgență, asigurarea acestui urmând a fi efectuată în condițiile generale stabilite de Codul cu privire la locuințe.

La 10 iunie 2014 Tamazlîcaru Oleg a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs Tamazlîcaru Oleg a indicat că conform legislației în vigoare acordarea spațiului locativ este condiționată de necesitatea asigurării cu spațiu locativ și familia sa este inclusă în lista persoanelor care necesită asigurare în acest sens.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința depusă la 01 august 2014 Ministerul Apărării a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Tamazlîcaru Oleg în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depusă de Ministerul Apărării, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Tamazlîcaru Oleg în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia

Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Centru mun. Chișinău au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Tamazlîcaru Oleg în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tamazlîcaru Oleg se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan